

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om prøveløsladelse, strafferammer m.v.

Af Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Birgith Mogensen (CD) og Inger Stilling Pedersen (KrF).

(Fremsat 3/12 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hovedindholdet af det forslag, de fire partier har fremsat, er en opfordring til mig om at fremsætte lovforslag om afskaffelse af den automatiske prøveløsladelse. Samtidig skal der efter beslutningsforslaget ske en sænkning af strafudmålingsniveauet, sådan at der ikke sker nogen ændring af den samlede mængde frihedsstraffe, som kommer til afsøning.

Det er en tanke, som oprindeligt er blevet nævnt af domstolene og anklagemyndigheden, og spørgsmålet har jo også tidligere været oppe til politisk drøftelse. Jeg tænker her dels på den kriminalpolitiske konference, som jeg afholdt for et års tid siden, dels på nogle folketingsspørgsmål fra hr. Lenger og hr. Ole Espersen.

Som jeg også gav udtryk for i mine besvarelser af disse spørgsmål, har jeg umiddelbart sympati for de tanker, som nu har fundet udtryk i det forslag til folketingsbeslutning, de fire partier har fremsat.

Ud fra retssikkerhedsmæssige synspunkter er der nemlig efter min opfattelse meget, der taler for at styrke domstolenes indflydelse på straffetidens reelle længde. Det kan, mener jeg, i sig selv give anledning til principielle spørgsmål, at administrationen efterfølgende laver om på en afgørelse om straffens længde, som domstolene efter grundige overvejelser er nået frem til, men samtidig er det også betænkeligt, at man på denne måde administrativt giver en lille gruppe af dømte på mindre end 10 pct. en strafforlængelse på det halve.

Den nuværende prøveløsladelsesordning gør også straffesystemet mere vanskeligt at gennemskue ikke blot for den almindelige befolkning, men også for de lægdommere, som medvirker inden for strafferetsplejen.

En ophævelse af den almindelige prøveløsladelsesordning rejser imidlertid flere spørgsmål. Først og fremmest må man sikre, at der samtidig bliver gennemført en nedsættelse af de udmålte straffe, sådan at nettoresultatet af reformen ikke bliver en skærpelse af straffene. Men kan man over én kam nedsætte alle strafudmålinger med en tredjedel, eller kan der måske være anledning til samtidig at justere forholdet mellem strafudmålingerne på forskellige områder?

Vi så her i foråret, hvordan et flertal i tinget ønskede at skærpe strafferammerne for overtrædelse af våbenembargoen mod Sydafrika. Man kan måske også rejse det spørgsmål, om det er klogt at nedsætte strafferammen for handel med narkotika, hvor vi jo nødvendigvis skulle ligge for lavt i forhold til andre lande, herunder vore nabolande, der i forvejen synes, at vore afgørelser i disse sager er milde.

Det er derfor ikke uden grund, at straffelovrådet er blevet bedt om at foretage en samlet vurdering af spørgsmålet om prøveløsladelse, strafferammer m.v. På baggrund af nogle kriminalpolitiske spørgsmål, der til dels har været drøftet i folketetinget, har jeg bedt straffelovrådet om en udtalelse om, hvornår rådet vil kunne afslutte sit arbejde med kommissoriet om det strafferetlige sanktionssystem.

Straffelovrådet håber, som det fremgår af den udtalelse, jeg for et par dage siden har videresendt til retsudvalget, at afgive delbetænkning om prøveløsladelse, strafferammer m.v. inden sommerferien i år. Straffelovrådet understreger i sin udtalelse, at der er en meget nær sammenhæng mellem spørgsmålene om prøveløsladelse, strafferammer og strafudmåling og de øvrige spørgsmål, som er omfattet af kommissoriet om det strafferetlige sanktionssystem. Om disse andre spørgsmål vil straffelovrådet afgive delbetænkning i løbet af det kommende års tid.

Straffelovrådet skriver, at rådet betragter det som sin opgave at beskrive og vurdere de forskellige veje, ad hvilke udviklingen kan tænkes at blive styret, altså at udrede de muligheder, blandt hvilke der i sidste instans skal træffes et politisk valg.

Som det fremgår af mine bemærkninger her, mener jeg, at det er betydningsfuldt for os at finde frem til en løsning på de spørgsmål, som er rejst i forslaget til folketingsbe-